HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a opta)

18 noiembrie 2010 *

În cauza C-247/09,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 234 CE de Finanzgericht Baden-Württemberg (Germania), prin decizia din 18 iunie 2009, primită de Curte la 7 iulie 2009, în procedura

Alketa Xhymshiti

împotriva

Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Lörrach,

* Limba de procedură: germana.

CURTEA (Camera a opta),

compusă din domnul K. Schiemann (raportor), președinte de cameră, domnul L. Bay Larsen și doamna C. Toader, judecători,

avocat general: domnul J. Mazák,
grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru guvernul german, de domnii M. Lumma și J. Möller, în calitate de agenți;

— pentru Comisia Comunităților Europene, de domnul V. Kreuschitz, în calitate de agent,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996 (JO 1997, L 28, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 35), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1992/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 (JO L 392, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 288, denumit în continuare „Regulamentul nr. 1408/71"), a Regulamentului (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului nr. 1408/71, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul nr. 118/97 (denumit în continuare „Regulamentul nr. 574/72"), a Regulamentului (CE) nr. 859/2003 al Consiliului din 14 mai 2003 de extindere a dispozițiilor Regulamentului nr. 1408/71 și Regulamentului nr. 574/72 la resortisanții unor țări terțe care nu fac obiectul dispozițiilor respective exclusiv pe motive de cetățenie (JO L 124, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 186), precum și a Acordului dintre Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor, semnat la Luxemburg la 21 iunie 1999 (JO 2002, L 114, p. 6, Ediție specială, 11/vol. 74, p. 97, denumit în continuare „Acordul UE-Elveția").

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între doamna Xhymshiti, resortisantă albaneză care are reședința în mod legal în Germania și este căsătorită cu un resortisant kosovar care are reședința în mod legal în Germania și care lucrează în Elveția, pe de o parte, și Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Lörrach (Agenția Federală a Muncii – Casa pentru Alocații Familiale Lörrach, denumită în continuare „FKL"), pe de altă parte, cu privire la refuzul acesteia din urmă de a acorda, cu titlu de alocații familiale, o sumă corespunzătoare diferenței dintre

alocațiile familiale elvețiene și alocațiile familiale germane pentru cei doi copii ai săi, de cetățenie germană.

Cadrul juridic

Reglementarea comunitară

3 Regulamentele nr. 1408/71 și nr. 574/72 urmăresc să permită transferul prestațiilor sociale între statele membre pentru a facilita libera circulație a persoanelor.

4 Articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1408/71, intitulat „Persoanele aflate sub incidența regulamentului", prevede:

„Prezentul regulament se aplică lucrătorilor salariați sau lucrătorilor care desfășoară activități independente și studenților care se află ori s-au aflat sub incidența legislației din unul sau mai multe state membre și care sunt resortisanți ai unuia dintre statele membre sau sunt persoane apatride ori refugiați cu reședința pe teritoriul unuia dintre statele membre, precum și membrilor familiilor acestora și supraviețuitorilor lor."

5 Potrivit articolului 13 din acest regulament, intitulat „Reguli generale”:

„(1) Sub rezerva articolelor 14c și 14f, persoanele cărora li se aplică prezentul regulament se află sub incidența legislației unui singur stat membru. Această legislație se stabilește în conformitate cu dispozițiile prezentului titlu.

(2) Sub rezerva dispozițiilor articolelor 14-17:

(a) un lucrător care desfășoară o activitate salariată pe teritoriul unui stat membru se supune legislației acelui stat, chiar dacă are reședința pe teritoriul altui stat membru sau dacă întreprinderea sau angajatorul care l-a încadrat în muncă are sediul sau domiciliul pe teritoriul altui stat membru;

[...]”

6 Articolul 76 alineatul (1) din regulamentul menționat, intitulat „Reguli de prioritate în cazul cumulului drepturilor la prestații familiale în temeiul legislației statului competent și în temeiul legislației statului membru de reședință al membrilor de familie”, prevede:

„În cazul în care, pe durata aceleiași perioade, pentru același membru de familie și în temeiul desfășurării unei activități profesionale, prestațiile familiale sunt prevăzute de legislația statului membru pe al cărui teritoriu membrii de familie au reședința, dreptul la prestații familiale datorate în conformitate cu legislația unui alt stat membru,

dacă este cazul în temeiul articolului 73 sau 74, se suspendă până la cuantumul prevăzut de legislația primului stat membru."

7 Articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul nr. 574/72, intitulat „Reguli aplicabile în cazul cumulului de drepturi la prestații sau alocații familiale ale lucrătorilor salariați sau lucrătorilor care desfășoară activități independente", prevede:

„(1) (a) Dreptul la prestații sau alocații familiale datorate în temeiul legislației unui stat membru, conform căreia dobândirea dreptului la aceste prestații sau alocații nu este subordonată unor condiții de asigurare, activitate salariată sau independentă, se suspendă atunci când, în cursul aceleiași perioade și pentru același membru de familie, sunt datorate prestații numai în temeiul legislației naționale a altui stat membru sau prin aplicarea articolului 73, 74, 77 sau 78 din regulament, până la concurența sumei prestațiilor respective.

(b) Cu toate acestea, dacă se exercită o activitate profesională sau comercială pe teritoriul primului stat membru:

(i) în cazul prestațiilor datorate fie numai în temeiul legislației naționale a altui stat membru, fie în temeiul articolului 73 sau 74 din regulament persoanei îndreptățite să primească prestațiile familiale sau persoanei căreia urmează să-i fie acordate acestea, dreptul la prestațiile familiale datorate fie numai în temeiul legislației naționale a acelui alt stat membru, fie în temeiul articolelor menționate anterior se suspendă până la concurența sumei prestațiilor familiale prevăzute de legislația statului membru pe al cărui teritoriu are reședința membrul de familie.

Prestațiile plătite de statul membru pe al cărui teritoriu are reședința membrul de familie sunt suportate de statul membru respectiv;

(ii) în cazul prestațiilor datorate fie numai în temeiul legislației naționale a altui stat membru, fie în temeiul articolului 77 sau 78 din regulament persoanei îndreptățite să primească aceste prestații sau persoanei căreia îi sunt acordate, dreptul la aceste prestații sau alocații familiale datorate fie numai în temeiul legislației naționale a acelui alt stat membru, fie prin aplicarea articolelor menționate se suspendă; dacă este cazul, persoana interesată are dreptul la prestații sau alocații familiale de la statul membru pe al cărui teritoriu au reședința copiii, prestațiile fiind în sarcina acelui stat membru și, după caz, la alte prestații decât alocațiile familiale menționate la articolul 77 sau 78 din regulament, prestațiile fiind în sarcina statului membru competent, așa cum este definit în articolele respective."

8 Regulamentul nr. 859/2003 urmărește extinderea drepturilor acordate cetățenilor Uniunii prin Regulamentele nr. 1408/71 și nr. 574/72 la resortisanții statelor terțe.

9 Considerentele (9), (11), (12), (15) și (16) ale regulamentului menționat prevăd:

„(9) Este, prin urmare, necesar să se prevadă aplicarea unor reguli de coordonare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 și a Regulamentului (CEE) 574/72 pentru resortisanții unor terțe țări care se află în mod legal pe teritoriul Comunității și care, în prezent, nu fac obiectul dispozițiilor acestor regulamente pe motive de cetățenie și care îndeplinesc celelalte condiții prevăzute în prezentul regulament;

această extindere este importantă, în special în perspectiva viitoarei extinderi a Uniunii Europene.

[…]

(11) În temeiul prezentului regulament, dispozițiile Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 și ale Regulamentului (CEE) nr. 574/72 sunt aplicabile numai în măsura în care persoana în cauză este rezident legal pe teritoriul unui stat membru. A fi rezident legal reprezintă așadar o condiție prealabilă pentru aplicarea acestor dispoziții.

(12) Dispozițiile Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 și ale Regulamentului (CEE) nr. 574/72 nu sunt aplicabile într-o situație limitată din toate punctele de vedere la teritoriul unui singur stat membru. Aceasta se referă în special la situația unui resortisant dintr-o țară terță care are legături doar cu o terță țară și un singur stat membru.

[…]

(15) Pentru a realiza aceste obiective, este necesar și adecvat să se extindă domeniul de aplicare al regulilor de coordonare a regimurilor naționale de securitate socială prin adoptarea unui instrument juridic comunitar care să fie obligatoriu și să se aplice direct în fiecare stat membru care participă la adoptarea prezentului regulament.

(16) Prezentul regulament nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor care rezultă din acordurile internaționale semnate cu state terțe și la care Comunitatea este parte și care permit generarea de avantaje în domeniul securității sociale."

10 Articolul (1) din Regulamentul nr. 859/2003 prevede:

„Sub rezerva dispozițiilor anexei la prezentul regulament, dispozițiile Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 și ale Regulamentului (CEE) nr. 574/72 se aplică resortisanților țărilor terțe care nu fac obiectul dispozițiilor respective exclusiv pe motive de cetățenie, precum și membrilor familiilor acestora și urmașilor lor, cu condiția să fie rezidenți în mod legal pe teritoriul unui stat membru și să fie într-o situație care nu este limitată din toate punctele de vedere la un singur stat membru."

11 Anexa la Regulamentul nr. 859/2003, referitoare la dispozițiile speciale prevăzute la articolul 1 din acest regulament, prevede că, pentru Germania, „[î]n ceea ce privește prestațiile familiale, prezentul regulament se aplică numai resortisanților țărilor terțe posesori ai unui permis de ședere calificat conform dreptului german, cum ar fi «Aufenthaltserlaubnis» sau «Aufenthaltsberechtigung»."

12 Acordul UE-Elveția prevede la articolul 1 din anexa II, referitoare la coordonarea sistemelor de securitate socială:

„(1) Părțile contractante convin, în ceea ce privește coordonarea sistemelor de securitate socială, să aplice între ele actele comunitare la care se face trimitere, astfel cum

sunt în vigoare la data semnării acordului și astfel cum au fost modificate de secțiunea A din prezenta anexă sau normele echivalente acestor acte.

(2) Termenii «stat membru» sau «state membre» care figurează în actele menționate la secțiunea A din prezenta anexă cuprind și Elveția pe lângă statele a căror situație este reglementată de actele comunitare relevante."

13 Secțiunea A din anexa respectivă face referire atât la Regulamentul nr. 1408/71, cât și la Regulamentul nr. 574/72.

Reglementarea națională

14 Articolul 62 alineatul 1 din Legea federală germană privind impozitul pe venit (Einkommensteuergesetz, denumită în continuare „EStG") prevede:

„În ceea ce privește copiii în sensul articolului 63, are dreptul la alocații familiale în temeiul prezentei legi orice persoană:

1. care are domiciliul sau reședința obișnuită pe teritoriul național […]"

15 Articolul 65 alineatul 1 din EStG, intitulat „Alte prestații pentru copii”, prevede:

„Alocațiile pentru copiii aflați în întreținere nu sunt plătite pentru un copil care beneficiază de una dintre prestațiile următoare sau care ar beneficia de una dintre aceste prestații dacă s-ar fi formulat o cerere în acest sens:

[…]

2. prestații pentru copii acordate în străinătate și care sunt comparabile cu alocațiile pentru copilul aflat în întreținere sau cu una dintre prestațiile menționate la punctul 1;

[…]”

16 Instanța de trimitere precizează că dreptul la alocațiile familiale germane nu este subordonat condiției desfășurării unei activități economice în Germania.

17 Instanța de trimitere precizează de asemenea că alocațiile familiale elvețiene sunt comparabile cu alocațiile familiale germane.

Acțiunea principală și întrebările preliminare

18 Soții Xhymshiti trăiesc în Germania împreună cu cei doi copii ai lor și ambii dețin permisele de ședere menționate în anexa la Regulamentul nr. 859/2003, în partea referitoare la Germania.

19 Doamna Xhymshiti, resortisantă albaneză, nu desfășoară o activitate economică. Domnul Xhymshiti, resortisant kosovar, lucrează în Elveția, unde plătește cotizații la asigurarea pentru limită de vârstă și pentru pensie de urmaș. Acesta primește din partea angajatorului său elvețian alocații familiale pentru copiii săi, care au ambii cetățenia germană.

20 De la nașterea primului lor copil, Albion, la 28 aprilie 2005, doamna Xhymshiti primea alocații familiale denumite „parțiale" din partea statului german, corespunzătoare diferenței dintre alocațiile familiale germane și alocațiile elvețiene, mai reduse.

21 După nașterea celui de al doilea copil, Albiona, la 30 iunie 2007, doamna Xhymshiti a solicitat, la 13 iulie 2007, de asemenea acordarea alocațiilor familiale parțiale germane pentru acest copil.

22 În urma acestei cereri, FKL a anulat, la 5 septembrie 2007, acordarea alocațiilor familiale pentru Albion, pentru motivul că doamna Xhymshiti primea pentru acest copil alocații familiale din Elveția.

23 La 12 octombrie 2007, doamna Xhymshiti a solicitat din nou FKL plata alocațiilor familiale pentru cei doi copii ai săi. FKL, care a primit această cerere la 15 octombrie 2007, a respins-o la 25 octombrie 2007, nemenționând prenumele niciunui copil. Aceasta a considerat că, în măsura în care soții Xhymshiti nu intrau sub incidența Acordului UE-Elveția din cauza cetățeniei lor, acordarea de alocații familiale parțiale în temeiul Regulamentelor nr. 1408/71 și nr. 574/72 nu putea fi avută în vedere.

24 La 19 februarie 2008, FKL a respins opoziția formulată de doamna Xhymshiti împotriva acestei decizii de respingere. În decizia sa de confirmare a respingerii inițiale, FKL a indicat că, începând din luna iunie a anului 2007, copilul Albiona beneficia de o prestație străină comparabilă cu alocațiile familiale germane, fiind lipsită de importanță împrejurarea că această prestație este inferioară alocațiilor naționale.

25 În consecință, doamna Xhymshiti a introdus la instanța de trimitere o acțiune împotriva deciziei de respingere din 25 octombrie 2007 și a deciziei pronunțate cu privire la opoziție la 19 februarie 2008. Aceasta a solicitat de asemenea plata alocațiilor familiale germane care, în opinia sa, îi sunt datorate.

26 Având îndoieli cu privire la aplicabilitatea Regulamentului nr. 859/2003 și, pe cale de consecință, a Regulamentelor nr. 1408/71 și nr. 574/72 resortisanților unui stat terț care se află într-o situație precum cea a soților Xhymshiti, Finanzgericht Baden-Württemberg, unde a fost introdusă acțiunea, a decis să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) În cazul în care un resortisant al unui stat terț are reședința în mod legal într-un stat membru al Uniunii […] și lucrează [în Elveția], acest resortisant și soția sa, resortisantă a unei țări terțe, sunt supuși, în statul membru de reședință, aplicării

Regulamentului […] nr. 859/2003, cu consecința că statul membru de reședință are obligația de a aplica respectivului salariat și soției sale Regulamentele […] nr. 1408/71 și nr. 574/72?

2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, în împrejurările menționate la prima întrebare, articolele 2, 13 și 76 din Regulamentul […] nr. 1408/71 și articolul 10 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul […] nr. 574/72 trebuie interpretate în sensul că poate fi refuzată, în statul membru de reședință, acordarea prestațiilor familiale unei mame care este resortisantă a unui [stat] terț, pentru motivul că are cetățenia unui [stat] terț, deși copilul în cauză este cetățean al Uniunii?"

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

27 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă Regulamentul nr. 859/2003 este aplicabil resortisanților unui stat terț care se află într-o situație precum cea a domnului Xhymshiti și a soției sale.

28 În această privință, trebuie să se arate că, în temeiul articolului 1 din Regulamentul nr. 859/2003, un resortisant al unui stat terț trebuie să îndeplinească două condiții pentru ca dispozițiile Regulamentelor nr. 1408/71 și nr. 574/72 să fie aplicabile în privința sa, precum și a membrilor familiei sale. Astfel, pe de o parte, acesta trebuie să

aibă reședința în mod legal într-un stat membru și, pe de altă parte, să nu se afle într-o situație care este limitată din toate punctele de vedere la un singur stat membru. Din considerentul (12) al Regulamentului nr. 859/2003, care aduce precizări cu privire la această a doua condiție, reiese că aceasta ar fi în special situația unui resortisant dintr-un stat terț ce are legături numai cu un stat terț și cu un singur stat membru.

29 În ceea ce privește, pe de o parte, prima condiție, trebuie să se constate că, în raport cu informațiile furnizate de instanța de trimitere, atât domnul Xhymshiti, cât și soția sa sunt rezidenți legali în Germania și îndeplinesc condiția deținerii unui permis de ședere german menționat în anexa la Regulamentul nr. 859/2003. Prin urmare, prima condiție poate fi considerată îndeplinită.

30 În ceea ce privește, pe de altă parte, a doua condiție, trebuie să se constate, la fel cum susține guvernul german în observațiile sale scrise și cum rezultă din decizia de trimitere, că situația domnului Xhymshiti nu prezintă elemente de legătură cu mai mult decât un stat membru. Împrejurarea că acesta desfășoară o activitate profesională în Elveția nu are nicio relevanță în această privință.

31 Cu toate acestea, s-a dovedit, astfel cum susțin în același sens atât Comisia Comunităților Europene, cât și instanța de trimitere, că, în scopul aplicării Regulamentelor nr. 1408/71 și nr. 574/72, Confederația Elvețiană trebuie asimilată unui stat membru al Uniunii.

32 O astfel de concluzie se impune în temeiul articolului 1 din anexa II la Acordul UE-Elveția, referitoare la coordonarea sistemelor de securitate socială. Astfel, prin alineatul (1) al articolului menționat se impune părților contractante să aplice între ele, în ceea ce privește coordonarea sistemelor de securitate socială, actele comunitare la

care se face trimitere, astfel cum sunt în vigoare la data semnării acordului respectiv și astfel cum au fost modificate prin secțiunea A din această anexă.

33 Pe de altă parte, potrivit alineatului (2) al aceluiași articol 1, „termenii «stat membru» sau «state membre» care figurează în actele menționate la secțiunea A din prezenta anexă cuprind și Elveția pe lângă statele a căror situație este reglementată de actele comunitare relevante".

34 Atât Regulamentul nr. 1408/71, cât și Regulamentul nr. 574/72 figurează în secțiunea A, intitulată „Acte la care se face trimitere", a anexei II la Acordul UE-Elveția. Rezultă că dispozițiile acestor regulamente acoperă, pe lângă statele membre, și Confederația Elvețiană.

35 Cu toate acestea, este necesar să se precizeze că aceasta nu este situația Regulamentului nr. 859/2003, care nu figurează printre actele comunitare pe care părțile la Acordul UE-Elveția se angajează să le aplice și care, în consecință, sunt menționate în secțiunea A a anexei II la acest acord. Este cert că această secțiune A enumeră câteva dintre actele de modificare a Regulamentelor nr. 1408/71 și nr. 574/72, ceea ce atestă voința părților la acordul menționat de a determina menționarea în secțiunea respectivă, sub forma unei înscrieri individualizate, a fiecărei modificări a acestor acte legislative.

36 Astfel cum a susținut în mod corect guvernul german în observațiile sale scrise, regimul creat de acordul respectiv, prin limitarea la aplicarea actelor la care se face referire în mod expres în acesta, nu are ca obiectiv să facă trimitere la acte în versiunea lor actualizată. În consecință, chiar dacă Regulamentul nr. 859/2003 ar trebui să fie considerat o simplă modificare a Regulamentelor nr. 1408/71 și nr. 574/72, acesta nu poate fi aplicat în temeiul Acordului UE-Elveția. În consecință, acest regulament,

ulterior Acordului UE-Elveția, nu poate fi inclus în acest acord decât în urma unei modificări chiar a acordului.

37 Astfel, trebuie să se constate că desfășurarea de către domnul Xhymshiti a unei activități profesionale în Elveția nu constituie un factor care să extindă situația acestuia dincolo de limitele unui singur stat membru. Astfel, situația sa prezintă legături doar cu un terț stat și un singur stat membru, și anume Confederația Elvețiană și, respectiv, Republica Federală Germania.

38 De aici rezultă că, întrucât a doua condiție dintre cele prevăzute la articolul 1 din Regulamentul nr. 859/2003 nu este îndeplinită, regulamentul menționat nu se aplică la situația unei persoane precum domnul Xhymshiti.

39 Având în vedere cele prezentate mai sus, trebuie să se răspundă la prima întrebare adresată că, în cazul în care un resortisant al unui stat terț are reședința în mod legal într-un stat membru al Uniunii și lucrează în Elveția, acest resortisant nu este supus, în statul membru de reședință, aplicării Regulamentului nr. 859/2003, în măsura în care acest regulament nu figurează printre actele comunitare menționate în secțiunea A a anexei II la Acordul UE-Elveția, pe care părțile la acest acord se angajează să le aplice. În consecință, obligația statului membru de reședință de a aplica Regulamentele nr. 1408/71 și nr. 574/72 salariatului respectiv și soțului acestuia nu poate fi constatată.

Cu privire la a doua întrebare

40 Prin intermediul celei de a doua întrebări se urmărește să se stabilească dacă dispozițiile Regulamentelor nr. 1408/71 și nr. 574/72 permit unui stat membru de reședință să refuze acordarea alocațiilor familiale unei resortisante a unui stat terț din cauza cetățeniei sale, deși copiii acesteia sunt cetățeni ai Uniunii.

41 În această privință, trebuie să se arate că, astfel cum rezultă din răspunsul dat la prima întrebare, soții Xhymshiti nu intră în domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 859/2003, ceea ce implică faptul că nici Regulamentele nr. 1408/71 și nr. 574/72 nu le sunt aplicabile. În consecință, acordarea de alocații familiale pentru cei doi copii ai lor intră exclusiv sub incidența legislației statului membru de reședință, și anume legislația germană.

42 Or, din descrierea legislației germane, efectuată în decizia de trimitere, reiese că acordarea alocațiilor familiale germane este subordonată condiției reședinței pe teritoriul german, în conformitate cu articolul 62 alineatul 1 punctul 1 din EStG. Instanța de trimitere constată că, deși îndeplinește această condiție, doamna Xhymshiti este totuși exclusă, în temeiul articolului 65 alineatul 1 punctul 1 din EStG, de la beneficiul prestațiilor menționate, având în vedere că soțul său primește prestații comparabile în Elveția.

43 Trebuie să se amintească faptul că dreptul comunitar nu restrânge competența statelor membre de a-și organiza sistemele de securitate socială și că, în lipsa unei armonizări la nivel comunitar, revine legislației fiecărui stat membru sarcina de a stabili condițiile de acordare a prestațiilor în materie de securitate socială, precum și cuantumul și durata acordării acestora (Hotărârea din 21 februarie 2008, Klöppel, C-507/06, Rep., p. I-943, punctul 16).

44 În această privință, simpla împrejurare că respectivii copii ai soților Xhymshiti sunt cetățeni ai Uniunii nu poate determina caracterul nelegal al refuzului acordării alocațiilor familiale în Germania, atunci când, astfel cum aceasta reiese din constatările efectuate de instanța de trimitere, condițiile legale necesare în scopul unei asemenea acordări nu sunt îndeplinite.

45 Având în vedere considerațiile precedente, trebuie să se răspundă la a doua întrebare adresată că articolele 2, 13 și 76 din Regulamentul nr. 1408/71, precum și articolul 10 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 574/72 sunt lipsite de relevanță față de o resortisantă a unui stat terț, aflată în situația reclamantei din acțiunea principală, în măsura în care situația acesteia intră sub incidența legislației statului membru de reședință. Simplul fapt că respectivii copii ai acestei resortisante sunt cetățeni ai Uniunii nu poate determina caracterul nelegal al refuzului acordării alocațiilor familiale în statul membru de reședință atunci când, astfel cum aceasta reiese din constatările efectuate de instanța de trimitere, nu sunt îndeplinite condițiile legale necesare în scopul unei asemenea acordări.

Cu privire la cheltuielile de judecată

46 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a opta) declară:

1) **În cazul în care un resortisant al unui stat terț are reședința în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene și lucrează în Elveția, acest resortisant nu este supus, în statul membru de reședință, aplicării Regulamentului (CE) nr. 859/2003 al Consiliului din 14 mai 2003 de extindere a dispozițiilor Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 și Regulamentului (CEE) nr. 574/72 la resortisanții unor țări terțe care nu fac obiectul dispozițiilor respective exclusiv pe motive de cetățenie, în măsura în care Regulamentul nr. 859/2003 nu figurează printre actele comunitare menționate în secțiunea A a anexei II la Acordul dintre Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor, semnat la Luxemburg la 21 iunie 1999, pe care părțile la acest acord se angajează să le aplice. În consecință, obligația statului membru de reședință de a aplica Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1992/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006, și Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului nr. 1408/71, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul nr. 118/97, salariatului respectiv și soțului acestuia nu poate fi constatată.**

2) **Articolele 2, 13 și 76 din Regulamentul nr. 1408/71, precum și articolul 10 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 574/72 sunt lipsite de relevanță față de o resortisantă a unui stat terț, aflată în situația reclamantei din acțiunea principală, în măsura în care situația acesteia intră sub incidența legislației statului membru de reședință. Simplul fapt că respectivii copii ai acestei resortisante sunt cetățeni ai Uniunii nu poate determina caracterul nelegal al**

refuzului acordării alocațiilor familiale în statul membru de reședință atunci când, astfel cum aceasta reiese din constatările efectuate de instanța de trimitere, condițiile legale necesare în scopul unei asemenea acordări nu sunt îndeplinite.

Semnături